

Nr 429

Av herr Persson, Karl, och herr Elofsson, Gustaf, *i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående vissa markförvärv för försvaret m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 109, punkt 1, föreslår vederbörande departementschef att ett investeringsanslag av 4 200 000 kronor anvisas för vissa markförvärv för armén.

Beloppet är avsett att användas till markförvärv för utvidgning av Ravlunda pansarskjutfält. Mycket starka protester ha framförts från såväl de berörda kommunernas sida som befolkningen och ägarna av den för utvidgningen erforderliga marken. Framför allt har från naturskyddssynpunkter anmälts mycket stora betänkligheter. Sålunda har såväl Samfundet för hembygdsvård som Svenska naturskyddsföreningen föreslagit, att en grundlig utredning verkställes om möjligheten att förlägga skjutfältet till annan plats.

Försvarets fastighetsnämnd har i sitt yttrande uttalat, att de gjorda utredningarna visa att Ravlunda är det enda för pansarskjutning lämpliga området i sydligaste Sverige. Om man begränsar sig till sydligaste Sverige är detta kanske riktigt. Men är det alldeles nödvändigt att skjutfältet förlägges till sydligaste Sverige? Så stora och dyrbara investeringar som markförvärv till pansarskjutfält bli oerhört betungande om skjutfält av tillräcklig storlek skola anordnas för varje sådant regemente och förband. Med de utmärkta och snabba tågförbindelser till rimliga kostnader som numera finnas kan det antagas, att de totala kostnaderna bli mindre genom anordnande av ett redan från början tillräckligt stort gemensamt skjutfält för pansarvapnen i södra och mellersta Sverige.

Förläggningarna och de flesta övningarna kunde ske som hittills och endast skjutövningar på större avstånd förläggas till det gemensamma stora skjutfältet, där pansarvagnar för dessa övningar kunde stationeras. Detta skulle även möjliggöra samövningar med andra förband och vapenslag i mycket större utsträckning än vad som kan ske på ett skjutfält av Ravlundafältets storlek.

Härigenom kunde också vinnas att de oerhört stora ingripanden i natur, gammal kultur och nuvarande bebyggelse som ske om Ravlundafältet skall utökas kunde undvikas. En annan synpunkt på frågan är att Ravlundafältet saknar möjlighet till ytterligare utökning, när utvecklingen med allt större pansarvagnar om några år antagligen kommer att fordra detta. Härför lägga vägar, järnväg och bebyggelse oöverkomliga hinder i vägen.

Genom en kortare tids uppskjutande av frågan sker ingen olycka. Även försvarsinvesteringar böra i någon mån, då så ske kan, rätta sig efter de samhällsekonomiska behoven av återhållsamhet, i all synnerhet om genom nya utredningar och överväganden de samlade kostnaderna kunna bli lägre eller bättre utnyttjade.

Med hänvisning till ovanstående hemställas,

att riksdagen avslår punkt 1 i Kungl. Maj:ts proposition nr 109 om utvidgning av Ravlunda skjutfält och att ny utredning verkställas, varvid även överväges lämpligheten av gemensamt övningsfält för pansarvapnen i södra och mellersta Sverige.

Stockholm den 22 mars 1955

Karl Persson

G. Elofsson
i Vä
